

ЧАСОПИС „EXECUTIVE INTELLIGENCE REVIEW“ ОБЕЛОДАНИО ДОКУМЕНТЕ КОЈИ ДОКАЗУЈУ ДА ВАШИНГТОН НЕ ОДУСТАЈЕ ОД СТРАТЕГИЈЕ ДИРИГОВАНОГ ХАОСА

Карике у ланцу ратова

„Пројектовани циљ није само америчка неоколонијална окупација Ирака и обезбеђење контроле над нафтним пољима. Никада намера није била да се наметне амерички мир, већ да се покрене низ непрестаних ратова, тако да се парализује читав регион Персијског залива. Предвиђено је проширење тих ратова на регионе југозападне и централне Азије, чиме би били започети дуги ланчани хаоси и изазвана пропаст такозваних отпадничких држава. То би, рачуна се, осигурало америчку светску власт до средине XXI века”

Пише: Карло Лупо

Страшетегија перманентног рата за почета у Ираку, коју неоконзервативци и Вашингтон рачунају да прошире на Иран и Сирију, само је средство за решавање моћне таране и финансијске кризе и за

спречава ње афирмације националних
суреаниста. То тврди чак сапис „EIR” (*Executive Intelligence Review*)

Review

), према којем је страстија перманентног рата –
захвалујући терористима на стабилности у студијским
центрима, као што су

American

Enterprise

Institute

и

Hudson

Institute

– успева да бастиони блискоисточни регион у
катастрофу без перспективе помирења. Циљ је
Бушове администрације, тврди „EIR”, довести Ирак
у стање перманентног рата између сунита и шиита,
између Курда и Турака, чак и поцентру
катастрофалног положаја америчких и енглеских
трупа које се налазе у мектежу. Важно је било
изазвати грађански рат који би могао да се вођи кроз
чистовегерације и који прећти да се разлије, као
мрља уља у мору, по околним земљама.

PAT KO-JI TE-ЧЕ, ТЕ-ЧЕ

И не само то. Војни стручњаци и дипломате – генерал Ентони Цини и

ам-ба-са-дор Час Фри-ман, на-ве-ди-мо са-мо два име-на – пред-ви-де-ли су да-нас очи-глед-ни вој-ни фи-ја-ско мно-го пре не-го што су аме-рич-ке тру-пе кро-чи-ле на ирач-ко тло. План ко-ји је сле-дио аме-рич-ки пот-пред-сед-ник Дик Чеј-ни са сво-јим нео-кон-зер-ва-тив-ци-ма ни-је пред-ста-вљао са-мо аме-рич-ку нео-ко-ло-ни-ја-ли-стич-ку оку-па-ци-ју Ира-ка и обез-бе-ђе-ње кон-тро-ле над нафт-ним по-љи-ма. Ни-ка-да на-ме-ра ни-је би-ла да се на-мет-не аме-рич-ки мир, већ да се по-кре-не низ пер-ма-нент-них ра-то-ва, та-ко да се па-ра-ли-зу-је чи-тав ре-ги-он Пер-сиј-ског за-ли-ва. За-тим, да се ти ра-то-ви про-ши-ре на ре-ги-о-не ју-го-за-пад-не и цен-трал-не Ази-је, за-по-чи-њу-ћи та-ко пла-ни-ра-не бу-ду-ће де-це-ни-је лан-ча-них ха-о-са и про-па-сти та-ко-зва-них от-пад-нич-ких др-жа-ва и иза-зи-ва-ју-ћи гло-бал-на еко-ном-ска и по-ли-тич-ка пу-сто-ше-ња, а све то на ко-рист фи-нан-сиј-ске оли-гар-хи-је ко-ја де-лу-је из Волт Стри-та и из лон-дон-ског Си-ти-ја, или из фи-ли-ја-ла на Ка-ри-би-ма и Кај-ман-ским остр-ви-ма.

А Буш лич-но? Пре-ма ча-со-пи-су „EIR”, Џорџ Буш Ју-ни-ор је „та-ко глуп да је по-ве-ро-вао про-па-ган-ди ко-ја је обе-ћа-ва-ла га-ран-то-ва-ну по-бе-ду, про-цвет де-мо-кра-ти-је у Ира-ку и мно-го наф-те за ро-ђа-ке и при-ја-те-ље. Са сво-јим глу-пим убе-ђе-њи-ма, аме-рич-ки пред-сед-ник је иде-ал-на осо-ба да има уло-гу по-ли-тич-ка-ра ка-квог пред-ви-ђа те-о-ри-ја нео-кон-зер-ва-тив-ног гу-руа Леа Штра-у-са: глу-пак ко-га ве-што во-де ‚фи-ло-зо-фи’, спо-со-бан да оду-ше-вље-но ве-ру-је у ла-жи ко-је му ти ‚фи-ло-зо-фи’ под-ме-ћу као да је реч о ‚от-кро-ве-њу’ у ко-је ве-ру-ју и ма-се”.

Пар го-ди-на пре ра-та у Ира-ку – на-ста-вља „EIR” – на-ме-ра да се за-поч-ну пер-ма-нент-на ре-во-лу-ци-ја и пер-ма-нент-ни рат ја-сно је на-ја-вље-на. Реч је о јед-ном до-ку-мен-ту из 1996, на-сло-вље-ном „A Clean Bre-ak”, ко-ји је уру-чен та-да-шњем изра-ел-ском пре-ми-је-ру Бенјамину Не-та-ња-хуу. Глав-ни ауто-ри тог до-ку-мен-та би-ли су Ри-чард Перл, Да-глас Фајт, Деј-вид Вир-мсер, Мај-рав Вир-мсер и Чарлс Фер-банкс (ко-ји је то-ком сту-ди-ја био ци-мер са По-лом Волфовицем). У до-ку-мен-ту је пла-ни-ран рат ко-ји по-сле Ира-ка за-хва-та Си-ри-ју, Ли-бан, Иран, све до Са-у-диј-ске Ара-би-је и на кра-ју до Егип-та. Пре-ма не-ким струч-ња-ци-ма, су-шти-на пла-на је би-ла у то-ме да се уни-шти „су-нит-ски по-јас ста-бил-но-сти” ко-ји има сво-ја се-ди-шта у Са-у-диј-ској Ара-би-ји и Егип-ту и ко-ји је за-слу-жан за ре-ла-тив-ни мир у ре-ги-о-ну то-ком хлад-ног ра-та. Тај по-јас је га-ран-то-вао све-ту ис-по-ру-ке наф-те из ре-ги-о-на Пер-сиј-ског за-ли-ва. По-сле-ди-це сми-шље-них ко-ра-ка нео-кон-зер-ва-ти-ва-ца у ад-ми-ни-стра-ци-ји Буш-Чеј-ни, ко-ји су до-ве-ли оку-пи-ра-ни Ирак на иви-цу ха-о-са и рас-па-да, не мо-гу се ни-ка-ко при-пи-са-ти не-спо-соб-но-сти ра-су-ђи-ва-ња, по-хле-пи или бе-сло-ве-сно-сти ти-пич-ној за уто-пи-сте. То је ви-дљи-во у чи-ње-ни-ци да је Да-глас Фајт, ко-а-у-тор „Clean Bre-ak”-а, као под-се-кре-тар од-бра-не од-био све пла-но-ве ко-је су са-чи-ни-ли струч-ња-ци др-жав-ног де-парт-ма-на за оку-па-ци-ју и ре-кон-струк-ци-ју Ира-ка по-сле су-ко-ба. Исто то ва-жи и за прет-ход-но сми-шље-но рас-та-ка-ње ком-плет-не ин-фра-струк-ту-ре ирач-ке вој-ске и Ба-ас па-ри-је, а на Вол-фо-ви-цев на-лог. То је ви-дљи-во и у под-сти-ца-њу су-ко-ба из-ме-ђу ши-и-та и

су-ни-та.

„ПРИ-ЧА О КА-МУ-ФЛА-ЖА-МА И ПРЕ-ВА-РА-МА”

„EIR” из-но-си да је пре пар ме-се-ци Ро-берт Жо-зеф, нај-од-го-вор-ни-ји за пре-го-во-ре о раз-о-ру-жа-њу у Бу-шо-вој ад-ми-ни-стра-ци-ји, оку-пио гру-пу ди-пло-ма-та из пет-на-е-стак зе-ма-ља на-сто-је-ћи да им до-ка-же да Иран има про-грам за из-град-њу ну-кле-ар-не бом-бе и да то тре-ба спре-чи-ти. По-ка-зао им је јед-ну пре-зен-та-ци-ју ти-па „ro-wer-ro-int” под на-сло-вом „При-ча о ка-му-фла-жа-ма и пре-ва-ра-ма”, а та пре-зен-та-ци-ја је би-ла, у ства-ри, но-во из-да-ње ча-со-ва ка-кве је др-жао „Of-fi-ce of Spe-cial Plans” из Пен-та-го-на на те-му прет-по-ста-вље-них ар-се-на-ла оруж-ја Са-да-ма Ху-се-и-на, пре ан-гло-а-ме-рич-ке ин-ва-зи-је, мар-та 2003. го-ди-не. Жо-зеф је шти-ће-ник Ри-чар-да Пер-ла и ушао је на ме-сто Џо-на Бол-то-на ка-да је он био уна-пре-ћен на ме-сто ам-ба-са-до-ра у УН. По-ти-че из Са-ве-та за на-ци-о-нал-ну без-бед-ност Кон-до-ли-зе Рајс и аутор је озло-гла-ше-них „ше-сна-ест ре-чи” у го-во-ру Џор-џа Бу-ша, ја-ну-а-ра 2003. го-ди-не, ко-је су оп-ту-жи-ва-ле Са-да-ма Ху-се-и-на да на-ба-вља ура-ни-јум у Аф-ри-ци да би на-пра-вио ну-кле-ар-не бом-бе. Осим то-га, и дру-ги из-во-ри по-твр-ђу-ју да пот-пред-сед-ник Чеј-ни и се-кре-тар од-бра-не До-налд Рам-сфелд чи-не све што мо-гу да „mi-ni-nu-kes”, ну-кле-ар-не бом-бе са огра-ни-че-ним деј-ством, уђу у кон-вен-ци-о-нал-ни ар-се-нал ко-јим су снаб-де-ве-не аме-рич-ке вој-не сна-ге. Ча-со-пис „EIR” на-ја-вљу-је, још од про-шлог ју-ла, да се Чеј-ни отво-ре-но за-ла-же за пре-вен-тив-ни ну-кле-ар-ни на-пад на не-ке спе-ци-фич-не ци-ље-ве у Ира-ну ко-ји се мо-гу подвести под „су-пер-тај-не ла-бо-ра-то-ри-је иран-ског ну-кле-ар-ног про-гра-ма”.

На си-риј-ском фрон-ту, по-ред то-га што је про-гу-рао ре-зо-лу-ци-ју УН број 1636 о мо-гу-ћој уме-ша-но-сти Си-ри-је у уби-ство ли-бан-ског пред-сед-ника Ха-ри-ри-ја, Ва-шинг-тон на-ста-вља да на-па-да Да-маск као под-стре-ки-ва-ча стал-них по-бу-на у Ира-ку. Буш је ви-ше пу-та ре-као да „ни-јед-на оп-ци-ја”, што зна-чи ни вој-на агре-си-ја, не мо-же би-ти сма-тра-на од-ба-че-ном „ако Си-ри-ја на-ста-ви да по-др-жа-ва от-пор Ира-ча-на”. Ча-со-пис „EIR” пи-ше да „рат-нич-ка еуфо-ри-ја ко-ју има-ју Чеј-ни и дру-жи-на про-тив Ира-на и Си-ри-је не спа-да у ре-пер-то-ар ди-пло-ма-ти-је ко-ја ци-ља

на сми-ри-ва-ње ре-ги-о-на”. <

(Новембар-децембар 2005)